

'N-VA moet luisteren naar CD&V'

In plaats van de mensen bang te maken voor globalisering en vergrijzing, moeten politici de weg tonen. Ze moeten vertrouwen geven aan de mensen. Dat betekent dat ze ook de moed moeten tonen om soms minder populaire, maar noodzakelijke maatregelen te treffen. Zoals we dat deden met het Generatiepact. En daar wringt het schoentje bij het conservatieve kartel van CD&V en N-VA. Bart Dewever spreekt

Vincent Van Quickenborne (Open Vld)

over langer werken en het beperken in de tijd van werkloosheidsuitkeringen, maar zijn grote broer, CD&V, wil daarvan niet weten. Zij zijn gekant tegen de beperking van werkloosheidsuitkeringen en tijdens de debatten in het parlement vond CD&V-Kamerlid Greta D'Hondt dat het Generatiepact te ver ging. Als puntje bij paaltje komt moeten Dewever en de N-VA zwijgen en luisteren naar CD&V en ACW.

'Splitsen is een middel, geen doel'

Meer bevoegdheden voor de gewesten is ook de wens van Spirit. Net als N-VA is Spirit ervan overtuigd dat Vlaanderen en Wallonië oplossingen op maat nodig hebben waardoor elke regio zijn eigenheid ten volle kan benutten. Die bevoegdheden zijn geen doel op zich maar wel een middel om een samenleving vorm te geven. Spirit heeft een duidelijke visie over hoe dat zou moeten gebeuren. Duurzaamheid, diversiteit en de weerbaarheid van mensen staan daarbij centraal. Bij N-VA missen wij

Geert Lambert (Spirit)

een visie op de samenleving. Als je meer bevoegdheden krijgt moet je ook weten wat er mee te doen. Spirit wordt niet warm of koud van een slag of een lied, maar wel van een bestuur dat dicht bij de mensen staat om zo een samenleving te creëren waar iedereen gelijke kansen krijgt om in alle vrijheid zijn mogelijkheden te ontplooiën en samen verantwoordelijkheid op te nemen voor zij die om de één of andere reden achterop zijn gebleven.

'Dansen naar pijpen van Di Rupo'

N-VA gaat altijd uit van de maximalistische theorie : hoe meer Vlaanderen, hoe beter. Dit is nobel, alleen staat er tussen droom en daad een historische realiteit van Vlaamse kapitulatie en verraad in de weg als het er werkelijk op aankomt. Van het Egmontpact tot de 'onverwijld' splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde. De 'postjes' zijn dan telkens belangrijker dan de ideologie. De collaboratie met de CD&V is daar het zoveelste bewijs van. De N-VA haalt haar mandaten bij de

Jean-Marie Dedecker (Lijst Dedecker)

CD&V en niet bij de kiezer. Hoe zal Dewever zijn stelling van het beperken van de werkloosheidsuitkering in de tijd aan het machtige ACV verkocht krijgen of de splitsing van de gezondheidszorg aan de Christelijke Mutualiteiten en Caritas Catholica? Vakbonden en ziekenhuizen zijn tegen een staatshervorming en een splitsing. De Wever mag vandaag keffen naar Di Rupo, maar morgen naar zijn pijpen dansen.

'Walen kosten niet beduidend meer'

Het discours over gezondheidszorgen vinden we achterhaald. Het is niet langer zo dat Walen beduidend meer kosten dan Vlamingen. Zo wordt ook in landelijke Vlaamse gebieden meer naar een ziekenhuis gegaan. Wij denken dat de ziekteverzekering nood heeft aan forfaits (ingrepen overall gelijk betalen), responsabilisering (enveloppes voor zie-

Johan Vande Lanotte (sp.a)

kenhuizen) en een meer lokaal gestuurd beleid met zorgregio's. Ten slotte : door de Maximumfactuur is een halt toegeroepen aan de stijging van de eigen bijdragen in de ziekteverzekering. Dat is een belangrijke realisatie die sp.a-Spirit op zijn hoed mag steken.

POLITIEK

'Europa maakt België

Bart De Wever (NV-A): "De VLD is niet bij machte om

"De belangrijkste uitdaging op dit ogenblik is de sociaal-economische. Iedereen voelt aan dat de welvaart die in Vlaanderen is opgebouwd sinds 1960 nog goed zit, maar vraagt zich ook af of het zal blijven duren. We worden uitgedaagd door de vergrijzing van onze bevolking : vanaf 2011 stopt de aangroei van de actieve bevolking. Anderzijds heb je de globalisering waarbij je niets anders hoort dan dat er in China en India honderden miljoenen mensen aan een ontwikkeling bezig zijn waarvan we ons hier afvragen of we ermee kunnen concurreren. Ik voel dat er een grote ongerustheid is bij de bevolking", zegt NV-A-voorzitter Bart De Wever.

"Op vlak van welvaart kan je als directe overheid veel minder dan vroeger. Het supranationale dicteert meer en meer de wetten. Een aantal essentiële zaken kan je nog wel zelf doen : investeren in onderwijs, infrastructuur, zorgen voor een gunstig fiscaal regime. Een van de kernboodschappen van NV-A is dat België in toeneemende mate onduidelijk is op sociaal-economisch vlak. Je hebt maatwerk nodig, afgestemd op de regio's, om nog efficiënt te werken."

Aan welke concrete sectoren denkt u dan ?

"Een sprekend beeld is de arbeidsmarkt. Wallonië heeft een werkzaamheidsgraad van 53 %. Daarvan is 39 % in overheidsdienst. Vlaanderen heeft een werkzaamheidsgraad van 65 %, waarvan zo'n 20 % in overheidsdienst. Het werkloosheidsprobleem is in Vlaanderen teruggedrongen tot ongeveer 7 %. Met deze situatie kan je geen gezamenlijk arbeidsmarktbeleid voeren. Het lijkt mij daarom evident dat je dat beleid realiseert." "Hetzelfde geldt voor de gezondheidszorg. De patiënt betaalt nu al 25 % van de factuur zelf. Het aantal mensen dat zich privé verzekert gaat door het plafond. Er zijn in dit land twee totaalaal verschillende filosofieën. In Vlaanderen is er een grote afhankelijkheid aan de huisarts. Als Vlaanderen gezondheidszorg zelf zou

kunnen organiseren, zou de klemtoon daarom op de eerste lijnszorg liggen en de gezondheidszorg worden geëcheloniseerd zodat je zo kostenefficiënt mogelijk kan werken. In Franstalig België bekijkt men dat anders. Het is meer hospitalocentrisch : er zijn meer artsen, specialisten, meer ziekenhuizen. Mensen hebben er meer de neiging om naar de medische supermarkt te gaan. Dat is een zeer kostelijk systeem. In dat hospitalocentrisch model heb je een hele strakke verantwoordelijkheidsstructuur nodig, zonet loopt het uit de hand. België als structuur speelt daarin een nefaste rol. Door het mechanisme van de transfers is het geld er wel maar wordt de verantwoordelijkheid niet gevraagd. Kostbare middelen gaan verloren aan medische overconsumptie."

Ook op vlak van justitie heeft u bedenkingen ?

"Justitie, en meer bepaald het jeugdsanctierecht, is een derde voorbeeld. We weten dat er in onze steden een probleem van jongerendelinquentie bestaat. We hebben geen wettelijk apparaat om daartegen op te treden. De wet op de jeugdbescherming uit 1965 zit in een beschermingsfilosofie. Een 14-jarige uit 1965 en een 14-jarige van vandaag zijn totaal verschillende wezens. In Vlaanderen zegt bijna iedereen dat er een jeugdsanctierecht moet komen met een preventiepoet, maar ook een repressiepoet. Een paar

honderd van dat soort jongeren in een stad is immers een enorme belasting op uw weefsel. Het aanvoelen van de mensen dat die jongeren eigenlijk straffeloos optreden is een ongelooflijke ondermijning van het geloof in de rechtsstaat en spreidt het bedje voor de antipolitie."

Is daarvoor een onafhankelijk Vlaanderen nodig ?

"Ik denk dat dat een evolutionair proces is. Ik geloof dat het Belgische niveau een supranationaal niveau is. De Vlamingen stemmen voor hun partijen, lezen hun kranten, kijken naar hun tv-programma's, hebben hun eigen publieke opinie, leven in een eigen socio-economische realiteit. De Franstaligen ook. België is die twee bij elkaar opgeteld. In het federaal parlement komen vertegenwoordigers van de ene en de andere democratie samen. Dat heeft bizarre effecten. Denk aan het vreemdelingenstemrecht. Van de Vlaamse kiezers vond slechts 25 % dat goed. Omdat dat opgeteld wordt met die andere democratie, die allemaal voor waren, heeft dat een democratische meerderheid gehaald. Het omgekeerde met tabaksreclame. Van de Franstalige partijen was alleen Ecolo voorstander van een verbod. Samen met de Vlaamse partijen vormde zij een meerderheid. Het staat in de sterren geschreven dat dat niveau als nationaal niveau weg moet en dat in de plaats regio's of deelstaten moeten komen, die wel democratisch homogeen zijn. De vraag is dan of België een niveau is om nog dingen samen te doen. Ik denk dat Europa aan de andere kant België zal uithollen. Je krijgt dus een globalisering : schaalverkleining van de ene kant, schaalvergroting van de andere kant."

Uw precampagne was vooral gericht tegen de PS. Ziet u alleen een meerderheid tussen CD&V-NV-A en de liberalen mogelijk ?

Bart De Wever : "Wie zegt er altijd 'non, non'?"

POLITIEK

eigenlijk overbodig !'

tegen de meest grove dictator van de PS in te gaan"

"Dat is een interessante paradox. Het is niet aan mij om te bepalen wat er in die Franstalige democratie gebeurt. Ik kan alleen op 11 juni zien wie er mijn onderhandelingspartner is. Ik kan alleen aan de Vlaamse kiezer zeggen dat we in toenemende mate verstrikt zitten in een federaal systeem dat niet in staat is op vlak van gezondheidszorg, justitie en het sociaal-economische meest gunstige voorwaarden te scheppen. Je moet de verantwoordelijken durven aanduiden. Wie zegt er altijd 'non, non'? De VLD is niet bij machte om tegen de meest grove dictator van de PS in te gaan."

Als u de instrumenten zou hebben om de bevoegdheid werk te regionaliseren, hoe zou u concreet te werk gaan ?

"Het Generatiepact was een aanzet. Je moet de bevolking durven zeggen dat, als we onze welvaart willen bewaren, we een aantal keuzes moeten maken over hoe lang we moeten werken. Kunnen we ons permitteren om feitelijk uit te treden op 58 jaar ? Vlaanderen heeft voor wat de 50-plussers betreft de laagste activiteitsgraad van de Europese Unie. Als we het arbeidsmarktbeleid zouden hebben, zou de NV-A zijn deel in de Vlaamse democratie gebruiken om daartegen in te gaan. Langer werken is onvermijdelijk. We kunnen ons niet langer de hoogste lasten op arbeid permitteren. De financiering van de sociale zekerheid komt nu vrij exclusief uit lasten op arbeid. Dat is een systeem dat je niet kan volhouden. Moest Vlaanderen daar

Vorige week het interview gemist met Johan Vande Lanotte? Surf naar www.dezondag.be.

I have a dream

Persoonlijke ambitie ?

Ik zou gelukkig zijn met zeven mandatarissen in Kamer en Senaat. Dat komt overeen met ons electoraal evenwicht. **Mocht je als premier dictatoriaal één maatregel mogen nemen, welke zou dat zijn ?** Een pakket aan socio-economische maatregelen doordrukken die de welvaart kan veilig stellen, op de eerste plaats op vlak van arbeid.

Volgende week : Jean-Marie Dedecker

"Dedecker heeft over alles een mening," vertrouwe de senator van de gelijknamige lijst ons journalistenduo vele keren toe. Wat die meningen zijn, lees je in De Zondag van 29 april.

'Niet geloofwaardig'

Het pleidooi van Bart De Wever is een kopie van het pleidooi voor Vlaamse zelfstandigheid dat het Vlaams Belang nu al decennia houdt. Blijft natuurlijk de vraag van de geloofwaardigheid. Wie zich met handen en voeten vastklinkt aan de CD&V en reeds eerder in het dossier Brussel-Halle-Vilvoorde op schabouwelijke wijze plat op de buik ging, boezemt mij

Frank Vanhecke (Vlaams Belang)

geen vertrouwen in. Ik heb zeer oprecht de indruk dat hier Vlaamsgezinde stemmetjes worden geronseld waar vanaf de dag na de verkiezingen opnieuw geen rekening mee gehouden zal worden, eventueel in ruil voor een paar ministerportefeuilles. Vlaamsgezind moet men niet enkel met woorden, maar vooral met daden zijn.

'NV-A : kille samenleving'

Bart Dewever wil het arbeidsmarktbeleid splitsen om alle Vlamingen harder en langer te laten werken. Het generatiepact in het kwadraat dus. Terwijl er zoveel mensen geen werk hebben en zoveel mensen onder druk staan omdat ze te veel werk hebben. Groen! wil ook mee denken over een logische verdeling van bevoegdheden. Bijvoorbeeld op het vlak van gezondheidszorg en tewerkstelling. Maar niet om de kille logica te hanteren van een blind activeeringsbeleid. Waarbij uitkeringen

Dirk Geldof (Groen!)

beperkt worden in de tijd en werklozen geschorst worden ook als er te weinig geschikte jobs zijn. Groen! wil iedereen kans geven op werk, een nieuw evenwicht zoeken tussen werk en gezin door sociale loopbanen te creëren. De NV-A wil alle bevoegdheden voor Vlaanderen, maar om wat te doen ? Wij vrezen dat ze kiezen voor een kille samenleving, voor minder solidariteit niet alleen met de Walen, maar ook met veel Vlamingen.